

Струмски

Щѣше да бжде още по-весело, ако бѣхте и вие тамъ.

Малчева

Азъ? Г-нъ Директоре...

Струмски

Вие никога не сте дохождали съ мене. Елате сега съ мене (сѣда до нея). Да отидемъ сега... Колата е долу. Ще се разходимъ... ще бждемъ сами (прегрѣща я).

Малчева

Оставете ме. Ще доде нѣкой. Г-ца Аничка иде.

Струмски (става, поглежда презъ вратата)

Да продължимъ писмото. Седнете, г-це на мѣстото си. До кжде бѣхме стигнали?

Малчева

Сега ще видя. (Чете) „Имаме честь да ви съобщимъ следното“...

Струмски

Да, пишете: „Ценитѣ, които ни искате... сж много високи... и не отговарятъ... и не отговарятъ на днешнитѣ... на днешнитѣ пазарни цени“... (Отива и сѣда до Малчева) Вий толкова ли се боите отъ мене? Защо се боите отъ мене?